

عنوان مقاله:

نگرش به "شناسیل" به مثابه عنصر فضایی موثر (معماری بومی در مناطق گرم و مرطوب)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

داود سعادت - استادیار، هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

کاوه خلیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

معماری بومی مطابق شرایط اقلیمی، فرهنگی، اجتماعی، تاریخی در راستای ایجاد آسایش محیطی کنش گران بوجود آمده است. از جمله عناصر تاثیر گذار معماری بومی را میتوان تراس دانست که بسته به موقعیت اقلیمی مسقف و یا بدون سقف می باشد. این عنصر ساختمانی با عرض کم و از جنس چوب در طبقات فوقانی بنا در بافت سنتی شهرهای حوزه خلیج فارس به چشم می خورد و بیانگر خلاقیت معماری آن منطقه می باشد. تنوع در شیوه ساخت تراس ها، تنوع در نماهای بافت را نیز فراهم آورده است و با نام شناسیل شناخته می شود که علاوه بر بعد اقلیمی، بعد عملکردی که ارتباط دهنده برون گرایی و درون گرایی در بافت سنتی می باشد، بعد زیبایی شناسی، را هم لحاظ کرده است. راهبرد پژوهش با نگاه مفهوم نگر به مقوله شناسیل در این مناطق به صورت تحلیل کیفی و توصیفی با بررسی و مطالعات کتابخانه ای و اسناد و مدارک تاریخی صورت پذیرفت. نتایج تحقیق حاکی از آن است که استقرار شناسیل در بناهای شهرهای حوزه خلیج فارس بلاخص شهر بوشهر به دو گونه شناسیل درونی و بیرونی قابل مشاهده است همچنین شناسیل بیرونی به صورت اصلی یک جهته و دو جهته (ال شکل) دسته بندی می شود که گونه غالب شناسیل بیرونی به فرم یک جهته (خطی) در در همجواری با ساحل دریا قرار دارد.

کلمات کلیدی:

شناسیل، عنصر فضایی، اقلیم، معماری بومی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959014>

